

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rényi Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Rusznák Ildikó jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-alföldi Regionális Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság által 2010. március 18. napján hozott 3.K.21.841/2009/5. számú ítélet ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.21.841/2009/5. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 872.300 (nyolcszázhetvenkettőezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél személyi jövedelemadó (továbbiakban: szja) és százalékos egészségügyi hozzájárulás (továbbiakban: eho.) adónemekre, 2002-2006. évekre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett.

A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban az adóhatóság a felperes terhére szja adónemben 2004. évre 593.432 Ft, 2005. évre 9.967.359 Ft, 2006. évre pedig 1.578.342 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, eho adónemben pedig 2004. évre 242.415 Ft, 2005. évre 2.902.606 Ft, 2006-ra pedig 189.396 Ft, azaz mindösszesen 15.473.550 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet írt elő, kötelezte ennek megfizetésére, adóbírsággal sújtotta és késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2899664419 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta, és a következőket állapította meg:

A felperesnek 2002. évben 451.231 Ft, 2003-ban 546.279 Ft munkaviszonyból származó bérjövedelme volt, 2004-2006. évekre az adóhatósághoz bevallást nem nyújtott be, az ellenőrzés során

iratot, bizonylatot nem csatolt, érdemi nyilatkozatot sem terjesztett elő. A felperes vagyongyarapodásra és életvitelre fordított kiadásai nem állnak arányban az adómentes, a bevallott, és a bevallási kötelezettség alá nem eső, megszerzett jövedelmének együttes összegével, ezért az adóalapot becslési eljárással kellett valószínűsíteni az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 108., 109.§-aira figyelemmel, amely során bevételi és kiadási mérleg felállítására került sor. Ez utóbbi eredményeként 2004. évre a felperes terhére 2.203.769 Ft, 2005. évre 27.548.027 Ft, 2006. évre pedig 1.721.784 Ft fedezet, illetve forráshiány állapítható meg.

Alperes nem fogadta el forrásként a felperes Sz. Cs.-val kötött kölcsönre, megtakarításra, élettárs külföldi munkavállalásból származó pénzére, délegyházi ingatlanokra vonatkozó előadását, és azt sem, hogy a biztosító által folyósított kártérítés költötte volna személygépkocsi javításra és alkatrészvásárlásra.

A felperes keresetében elsődlegesen az adóhatósági határozatok megváltoztatását, fizetési kötelezettségének törlését, másodlagosan az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Azzal érvelt, hogy 2002. évet megelőző időszakban rendelkezett 15-20 millió Ft összegű megtakarítással, élettársa 10.000.000 - 12.000.000 Ft-nak megfelelő valutát hozott be, és a 2002. január 28-i Sz. Cs. részére történő kölcsönadást megelőzően ezeket az összegeket vállalkozásában hasznosította. Fenntartotta a biztosítótól kapott kártérítés és alkatrész-vásárlás kapcsán közigazgatási eljárás során tett nyilatkozatát, és előadta azt is, hogy a Mercedes gépkocsi adás-vételére nem 2006. május 1-jén, hanem 2006. április 28-án került sor, és e körben kérte a vevő tanú kenti meghallgatását.

A megyei bíróság a felperes bizonyítási indítványát elutasította, keresetét részben találta alaposnak, és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően részben és akként változtatta meg, hogy 2005. évre a felperest terhelő szja adókülönbözet összegét 9.241.798 Ft-ra, az eho adókülönbözet összegét 2.692.575 Ft-ra, az adóbírságot 7.268.979 Ft-ra, a késedelmi pótlékot pedig 5.428.120 Ft-ra leszállította, ezt meghaladóan azonban a felperes keresetét elutasította.

A megyei bíróság jogi álláspontja a következő volt:

Fennállt a becslés jogalapja, annak módszere is jogszerű volt. A felperes a közigazgatási eljárásban bizonyítékokat csak igen szűk körben csatolt, és a perben benyújtott okiratok - a felperes személyes meghallgatása során előadottakkal is egybe vetve - nem alkalmasak fedezet (megtakarítás, kölcsön) igazolására.

A személygépkocsi adásvételének napját az alperes helytállóan állapította meg 2006. május 1. napjában.

A felperes alappal hivatkozott azonban arra, hogy a biztosítótól kártérítésként kapott összeget az alperes tévesen vette számba.

Mivel ezt az alperes sem vitatta a felperes terhére 2005. évre megállapított adóhiánynak minősülő adókülönbözetet és az ehhez kapcsoló adóbírságot és késedelmi pótlékot az alperesi határozat módosításával meg kellett változtatni. A felperes azonban a perben - az Art. 109.§ (3) bekezdése alapján eljárva - sikerrel kizárólag a kártérítési összeg helytelen elszámolását bizonyította, így az ezt meghaladó körben az alperesi határozat megalapozott és jogszerű döntést tartalmaz.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, és a megyei bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára.

Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a jogviták pártatlan elbírálására vonatkozó alapelvnek, mert a megyei bíróság nem bírálta felül az alperes bizonyítékait, és figyelmen kívül hagyta, hogy élettársával közösen szerzett jövedelmet, ezért az alperesnek az ellenőrzést egy eljárásban kellett volna lefolytatnia, vagy nyilatkoztatni kellett volna mindkettőjüket arra, hogy hozzájárulnak-e a külön-külön lefolytatandó eljáráshoz. Álláspontja szerint a megyei bíróság megsértette a Pp. 3.§ (4) bekezdése és 196.§-a szerinti rendelkezéseket azzal, hogy mellőzte a tanúbizonyítás foganatosítását, és a gépkocsi adásvétel időpontja kapcsán nem teljes bizonyító erejű magánokiratra alapította döntését.

Hivatkozott arra is, hogy a megyei bíróság az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény /a továbbiakban: Inytv.) 32.§ (1) bekezdés a) pontjának megsértésével - a lakcímre vonatkozó adatok miatt - tévesen hagyta figyelmen kívül Sz. Cs.-val kapcsolatos kölcsönszerződést.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A becslési eljárásra irányadó speciális szabályokra figyelemmel az alperesnek kell bizonyítania, hogy fennállt a becslés jogalapja és annak módszere is jogszerű volt, a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést pedig az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal. A becslési eljárás során a kétséget kizáróan nem bizonyított tényt nem az adózó javára, hanem terhére kell értékelni. (Art. 97.§ (6) bekezdése, 109.§ (1)-(3) bekezdései)

Hitelt érdemlő adatnak az olyan adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva és/vagy más adatokkal is egybevetve alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény kétséget kizáró bizonyítására.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. (Pp. 275.§-a, BH. 2002. 29.)

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg ha az hiányos, iratellenes, avagy okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás során nincs lehetőség.

A megyei bíróság a felperes érvelésével ellentétben a becslésre alkalmazandó bizonyítási szabályoknak megfelelően folytatta le eljárását, és az ítéletben megállapított tényállás hiánytalan, iratszerű, a bizonyítékok értékelése pedig okszerű, megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben. A felperes felülvizsgálati kérelme a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, ezért nem fogadható el.

Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, és illet a felperes sem tudott megnevezni, amely élettársak esetén kötelezővé tenné az adóhatóság számára együttes eljárás lefolytatását, vagy a külön-külön lefolytatott eljáráshoz az adózók hozzájáruló nyilatkozatának beszerzését, ezért jogszabálysértés e tekintetben nem állapítható meg.

Az Art. 48.§ (2) bekezdés értelmében az alperes jogszerűen hívta fel nyilatkozattételre a Mercedes személygépkocsi vevőjét. A vevő által közigazgatási eljárás során adott nyilatkozat, amely nemcsak teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalható, összhangban állt a személygépkocsira vonatkozó írásbeli adásvételi szerződéssel ezért az alperes és a megyei bíróság helytállónan fogadta el ezeket a tényállás, az adás - vételi időpont megállapításánál. Ugyanazon személy (vevő) korábbi nyilatkozattal és szerződéssel szemben álló megváltoztatott előadása, illetve ez utóbbit esetlegesen megerősíteni kívánó tanúvallomás ellentmondásosnak és nem hitelt érdemlőnek minősül, ennél fogva az adózó javára nem értékelhető. A megyei bíróság ezért helytállónan mellőzte a tanúbizonyítást, és e körben is megalapozott, jogszerű, részletes indokolással ellátott döntést hozott.

A perbeli jogvita eldöntésére irányadó eljárási és anyagi jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel az Inyvtv. 32.§ (1) bekezdésének a) pontja irreleváns szabályozást rögzít. A felperes felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra is, hogy a Sz.

Cs. féle kölcsön elutasításának indoka kizárólag a kölcsönszerződésben feltüntetett lakcím, illetve annak pontatlansága lett volna, mivel illet a jogerős ítélet nem rögzít.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért jogszabályt, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2010. november 11.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**